

ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਾ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 5 ਨਾਲ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਕੋਲ ਫੌਜੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੇ ਹੋਏ ਮੀਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੋਲ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘਾਟ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਸਪੈਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, "ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਲਚਕਤਾ" ਦਾ ਕੁਝ ਤੱਤ¹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਓਨੀ ਮਕੈਨੀਕਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(4) ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ, ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੰਤਰਿਮ ਆਰਡਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1987 ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3166।

28 ਸਤੰਬਰ 1989

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। 1950 - ਅਨੁਛੇਦ 226— ਪੁਨੀਡਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ, 1961— ਐੱਸ. 3— ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ— ਬੋਰਡ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ— ਮੌਜੂਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੀ ਸਨ— ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ 'ਸੁਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। bii ਨਵਾਂ ਬੋਰਡ— ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ 'ਆਰਡਰ— ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ— ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਕੋਨ— ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਾ ਹੈ— ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਰੱਖਿਆ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਖਲ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼. 226 ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹੁਕਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸੀ। ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸਨ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 7 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਥੇਦਾਰ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਬੋਰਡ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਕਤ ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। anneal ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ. ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਦ. ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਸੱਲੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 10 ਅਤੇ 11)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ :-

- (i) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿਟ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਢੁਕਵੀਂ ਲਿਖਤ;
- (ii) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ;
- (iii) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ;
- (iv) ਕਿ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-9 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ;

Punjab State Agricultural Marketing Board and another v. State of Punjab and another (J. V. Gupta, J.)

(v) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

G. ਐਸ.ਐਸ.ਬਾਜਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਐਸ.ਐਸ.ਗਰੇਵਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਸਨ।

H. ਐਸ.ਬੇਦੀ, ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ .

(1) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਜਥੇਦਾਰ ਤੋਤਾ (ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 19 ਮਈ, 1987 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ/9) ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਉਕਤ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ 15 ਸਤੰਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸੂਚੀ P/1 ਦੁਆਰਾ। ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(4) ਦੇ ਤਹਿਤ 17 ਸਤੰਬਰ, 1986 ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਮੇਤ ਚੌਦਾਂ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅੱਠ ਗੈਰ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣਗੇ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਉਕਤ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਉਦੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਸੀ। 12 ਮਈ, 1987 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਇਤ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਜਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਉਕਤ ਅਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 'ਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਜ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਬਿਆਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਨਿਗਮਾਂ ਅਤੇ ਬੋਰਡਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਚੇਅਰ ਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਵੱਡਾ ਸਿਆਸੀ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ. ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ 14 ਮਈ, 1987 ਦੀ ਪ੍ਰੈੱਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P/2 ਵਜੋਂ ਨੱਥੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਗਮਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਚੇਅਰਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 16 ਮਈ, 1987 ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਖ਼ਬਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ P/3 ਦੀ ਕਾਪੀ, ਖਾਦੀ ਗੁਮ ਉਦਯੋਗ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਰੀ-ਸਰਕਾਰੀ ਚੇਅਰਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ

ਨੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੱਕ 'ਟਰਮ ਨਿਯੁਕਤੀ' ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੱਤੇ ਦੇਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਉਸਦੀ ਮਿਆਦ. ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਆਸੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂ ਨਾ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ P/4 ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਸੱਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਰਫ ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 1। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, — ਅਨੇਕਸਰ P/5 ਦੀ ਕਾਪੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ P/8 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਾ ਤਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ P/4 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P/9 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਪੀ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਾਂ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ

ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਂ ਗਲਤ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ।

(3) ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ, Annexure P/9 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(8) ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਿਛਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰੰਗੀਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲੀਅਤ ਵਾਲਾ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਸੱਤਾ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(8) ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“3(8) ਸਾਬੀ ਸਰਕਾਰ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਅਤੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਬੋਰਡ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਂ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਹ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੋਰਡ (ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ) ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ;

(5) ਚਾਰਜ ਹੋ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ 1 ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ. 1, ਪਿਛਲੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ 17th beptemoer, lybb ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਣਨੀਤਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹਨ। ਵੀ ਚਾਰਜ ਹੋ. 1, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਚਾਰਜ ਹੋ ਵਿੱਚ ਵੀ. 1 ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਮਿਆਦ 1 ਜਨਵਰੀ 5 1987 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1987 ਹੈ। ਉਕਤ ਚਾਰਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਨੇ ਰੁਪਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਲਿੰਕ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ/ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ 343.33 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਦਕਿ PWD (B&R) ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਰਕਮ Ks ਹੈ। 135.82 ਲੱਖ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਜਾਣਬੂਝ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 33 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਰਡ ਨੇ 72 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ. ਇਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ. 5/1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ 3 ਜਨਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਲਿੰਕ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ/ਮੁਰੰਮਤ ਬਾਰੇ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਮਾਲਾ। ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਰਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਨ। ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ “ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਪੀਡਬਲਯੂਪੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੜਕਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ ਦੁਆਰਾ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾ ਆਵੇ।” (ਸਕੱਤਰ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਵਾਈ)। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਮੀਟਿੰਗ 2 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਹੋਈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 5/2 ਹੈ। ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਮੇਤ 14 ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ

Punjab State Agricultural Marketing Board and another v. State of Punjab and another (J. V. Gupta, J.)

ਫੱਟੀ. ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ “ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਨੋਟ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਬੋਰਡ ਬੈਂਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇਗਾ।” (ਸਕੱਤਰ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ, ਐਫਡੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ)। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਮੀਟਿੰਗ 11 ਮਾਰਚ, 1987 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ — ਅਨਿਕਸ਼ਰ, ਪੰਨਾ 6 ਵਿੱਚ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ “ਸਕੱਤਰ, ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਐਸਟੀਮੇਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿੰਕ ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ/ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਪੈਸੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬਿਆਨ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ (ਬੀ ਐੱਡ ਆਰ) ਅਤੇ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ। 1 ਜਨਵਰੀ, 1987। ਇਹ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਸਵੀਰ ਦੇਵੇਗਾ। (ਸਕੱਤਰ, ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਵਾਈ)। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿੰਕ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਵੰਡ, ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸਕੋਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(6) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈਆਂ ਤਿੰਨ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਦੋਸ਼ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸੀ। ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ/ਕਿ ਇਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਪਿਛਲੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਈਟਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1982 (1) ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 16 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹੁਕਮ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਢਾਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

- (i) ਏਆਈਆਰ 1979 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 49 (ਐਸ.ਆਰ. ਵੈਂਕਟਾਰਮਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ)।

(ii) 1975 (1) SLR 366;
(ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਪਾਨੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ)

(iii) 1970 ਮਦਰਾਸ 63.
(ਮੋਹਨਬਰਮ ਬਨਾਮ ਜੈਵੇਲੂ)

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੱਤ ਦੋਸ਼ ਹੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਡ ਆਪਣੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਪ੍ਰਥਾ ਵਧ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਦਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਛਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਨਰਦਵਾਰੀ ਲਾਇ ਬਨਾਮ ਜੀ ਡੀ ਤਪਸ਼ੇ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ bnsbmi ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੱਤ ਦੋਸ਼ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਗੋਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੀ ਸਨ, ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜਥੇਦਾਰ ਤੋਤਾ ਸਿੰਘ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰ ਮੈਨ ਵੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਚਾਰਜ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਬੋਰਡ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਨਕਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,

(1) 1982 (1) SLR 39.

ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਏਆਈਆਰ

Punjab.. State Agricultural Marketing Board and. another v. State of Punjab and another (J. V. Gupta, J.)

1959 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 107, ਰਾਦੋਸ਼ਯਬ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ (2), ਰਾਜਾ ਆਨੰਦ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ (3) ਅਤੇ ਜੈਕਸ਼ਮਦਲਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। v. ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (4)। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਏਆਈਆਰ 1967, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 1353 ਰਾਜ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਬਨਾਮ ਬੀ ਕੇ ਟਾਕਾਮੋਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਥਾਰਟੀ। ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਅਤੇ, ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸਾਥੀ ਦੀ ਰਾਏ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਤਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਹ ਰਾਏ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (4) ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਮੂਲੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰੇਗਾ।

(2) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1081

(3) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 483.

(4) ਏਆਈਆਰ 1977 ਐਸਸੀ 183.

Punjab State Agricultural Marketing Board and another v. Statg of Punjab and another (J. V. Gupta, J.)

(8) ਜਾਣਕਾਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮੀਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਬੋਰਡ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਬੋਰਡ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, *ਲੀਲਾ ਕ੍ਰਿਸਲਮ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ* (5) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(9) ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੀਟੀਏ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੋਰਡਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਕਤ ਪੈਰੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਇਹ ਬੋਰਡ/ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ/ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਲ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਹੋਰ ਬੋਰਡਾਂ/ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਅਜੇ ਵੀ ਸ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਈਸਾਪੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਾਟਰ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਬੋਰਡ ਵੀ ਸ: ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡਾਂ/ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚੇਅਰਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ P/9 ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਰੇਕ ਚਾਰਜ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(10) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਪਗਨ ਐਡ ਆਰਡਰ ਸੀ ਟੀ

(5) 1971 PLR 289.

ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਸਨ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚਾਰਜ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 7 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਬੇਦਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੰਘ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਬੋਰਡ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 6 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ ਐਸ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤਤਕਾਲੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਵਿੱਲ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵਿੱਲ ਦਿੱਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ

ਸਲਾਹਕਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁਝ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜਨੀਅਰ ਅਤੇ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਕਤ ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏਆਈਆਰ 1967 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 1353 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੀ: ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ। ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਦੋ ਨਜ਼ਰੀਏ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤੀ ਡਿਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(11) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ LUgro ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਸ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ, ਏਆਈਕੇ 1979 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 49 ਇਸ ਪੱਖੋਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੁਆਰਾ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ, ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਸੱਲੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਰਿਪਾਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਏਆਈਆਰ 1967 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 1353 ਵਿੱਚ ਸਿਟੀ ਆਫ ਨਾਗਪੁਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਨਾਗਪੁਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦੋ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੂਸਰਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਧਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 408 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਗੰਭੀਰ ਸੀ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ.

(12) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ; ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Punjab State Agricultural Marketing Board and another v. Statg of
Punjab and another (J. V. Gupta, J.)

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਏ. ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.
ਐੱਸ. ਐੱਮ. ਟੀ. ਰਵੀ ਕਾਨ ਟੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
ਬਨਾਮ
ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਹਿਸਾਰ ਏਐਮਡੀ
ਅਦਰਸ, — ਜਵਾਬਦਾਰ।
ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ <ਨੰ. 1988 ਦਾ 741
4 ਅਕਤੂਬਰ 1989

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ (1894 ਦਾ 1)— ਐੱਸ. 30 — ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922—
ਐੱਸ. 36 — ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈੱਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)— ਕਿਰਾਏ ਐਕਟ ਅਧੀਨ
ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਦੁਕਾਨ — ਕਿਰਾਏਦਾਰ